

- 3) Jeżeli z prawa Unii nie wynika żadna przeszkoda, o której mowa w pytaniu pierwszym i drugim: czy kara nakładana zazwyczaj w stawkach dziennych w Finlandii za przekroczenie fińskiej granicy bez posiadania przy sobie ważnego dokumentu podróży, jest zgodna z zasadą proporcjonalności wynikającą z art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE?

- (¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się) (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2006, L 105, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'arrondissement (Luksemburg) w dniu 24 stycznia 2020 r. – WM / Luxembourg Business Registers

(Sprawa C-37/20)

(2020/C 103/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'arrondissement (Luksemburg)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WM

Druga strona postępowania: Luxembourg Business Registers

Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze, dotyczące pojęcia „wyjątkowych okoliczności”

- 1) a) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (¹), zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (²), który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „wyjątkowych okoliczności określonych w prawie krajowym”, można interpretować w ten sposób, że zezwala on na zdefiniowanie w prawie krajowym pojęcia „wyjątkowych okoliczności” wyłącznie jako równoznacznego z „niewspółmiernym ryzykiem, ryzykiem nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszania”, które to pojęcia stanowią już przesłankę zastosowania ograniczenia dostępu w myśl brzmienia wyżej wskazanego art. 30 ust. 9?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1a) oraz w sytuacji gdy prawo krajowe transponujące dyrektywę definiuje pojęcie „wyjątkowych okoliczności” wyłącznie poprzez odesłanie do nieużytecznych pojęć „niewspółmiernego ryzyka, ryzyka nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszania”, czy wyżej wskazany art. 30 ust. 9 należy interpretować w ten sposób, że umożliwia on sądowi krajowemu pominięcie przesłanki „wyjątkowych okoliczności”, czy też sąd ten powinien zarządzić bezczynności ustawodawcy krajowego, określając w drodze orzecznictwa zakres pojęcia „wyjątkowych okoliczności”? W tej drugiej sytuacji, skoro zgodnie z brzmieniem wyżej wskazanego art. 30 ust. 9 chodzi o przesłankę, której treść jest określana przez prawo krajowe, czy jest możliwe, aby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił sądowi krajowemu wskazówek co do wykonania tego zadania? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to ostatnie pytanie, jakimi wytycznymi powinien kierować się sąd krajowy, określając treść pojęcia „wyjątkowych okoliczności”?

Pytanie drugie, dotyczące pojęcia „ryzyka”

- 2) a) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „niewspółmiernego ryzyka, ryzyka nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia”, należy interpretować w ten sposób, że odsyła on do wszystkich ośmiu przypadków, z których pierwszy odnosi się do ogólnego ryzyka objętego przesłanką niewspółmierności, a siedem kolejnych odnosi się do konkretnych rodzajów ryzyka nieobjętych przesłanką niewspółmierności, czy też, że odsyła on do wszystkich siedmiu przypadków, z których każdy odnosi się do konkretnego ryzyka objętego przesłanką niewspółmierności?
- b) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „ryzyka”, należy interpretować w ten sposób, że ogranicza on ocenę istnienia i rozmiarów tego ryzyka wyłącznie do więzi, jakie łączą beneficjenta gospodarczego z konkretną osobą prawną, w odniesieniu do której zwraca się on o ograniczenie dostępu do informacji o posiadanym przezeń statusie beneficjenta gospodarczego, czy też w ten sposób, że wymaga on uwzględnienia więzi, jakie łączą tego beneficjenta gospodarczego z innymi osobami prawnymi? Jeżeli należy brać pod uwagę więzi łączące go z innymi osobami prawnymi – czy w przypadku innych osób prawnych należy brać pod uwagę wyłącznie status beneficjenta gospodarczego, czy też należy brać pod uwagę jakiegokolwiek więzi łączące go z innymi osobami prawnymi? Jeżeli należy brać pod uwagę jakiegokolwiek więzi łączące go z innymi osobami prawnymi, czy charakter tych więzi ma wpływ na ocenę istnienia i rozmiarów ryzyka?
- c) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „ryzyka”, należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on przyznanie ochrony wynikającej z ograniczenia dostępu, w sytuacji gdy informacje te, podobnie jak inne dane przedstawione przez beneficjenta gospodarczego w celu uzasadnienia istnienia i rozmiarów ponoszonego „ryzyka”, mogą być z łatwością uzyskane przez osoby trzecie z innych źródeł?

Pytanie trzecie, dotyczące pojęcia „niewspółmiernego” ryzyka

- 3) Jakie rozbieżne interesy należy brać pod uwagę w ramach stosowania art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjenta gospodarczego od „niewspółmiernego” ryzyka?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73).

(²) Dz.U. 2018, L 156, s 43.